

3) Under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, er artikel 3 i forordning nr. 1408/71 ikke til hinder for, at en kompetent institution med henblik på undersøgelsen af, om der består en ret til ydelser ved arbejdsløshed, ved beregningen af de tilbagelagte forsikringsperioder undlader at medregne en periode, hvori der er aftjent værnepligt i en anden medlemsstat.

(¹) EFT C 7 af 11.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 30. november 2004

i sag C-16/03, Peak Holding AB mod Axolin-Elinor AB (¹)

(Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 7, stk. 1 — konsumtion af de rettigheder, der er knyttet til varemærket — varemærkeindehaverens markedsføring af varer inden for EØS — begreb — varer, som udbydes til salg til forbrugere og derefter trækkes tilbage — salg til en erhvervsdrivende etableret inden for EØS med pligt til at markedsføre varerne uden for EØS — videresalg af varerne til en anden erhvervsdrivende inden for EØS — markedsføring inden for EØS)

(2005/C 19/04)

(Processprog: svensk)

I sag C-16/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Hovrätten över Skåne och Blekinge (Sverige) ved afgørelse af 19. december 2002, indgået til Domstolen den 15. januar 2004, i sagen Peak Holding AB mod Axolin-Elinor AB, tidligere Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas og R. Silva de Lapuerta samt dommerne C. Gulmann (refererende dommer) J.-P. Puissochet, R. Schintgen og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 30. november 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 7, stk. 1, Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, skal fortolkes således, at varer, der er forsynet med et varemærke, ikke

kan betragtes som markedsført inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, når varemærkeindehaveren har importeret dem til Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde med henblik på at sælge dem der, eller når han har udbudt dem til salg til forbrugere i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i sine egne eller i et forbundet selskabs butikker, men ikke har kunnet sælge dem.

2) Under omstændigheder som dem, der foreligger i tvisten i hovedsagen, udelukker en bestemmelse i en salgskontrakt indgået mellem varemærkeindehaveren og en erhvervsdrivende, der er etableret i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvorved videresalg forbydes i dette område, ikke, at der er sket en markedsføring i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 7, stk. 1, i direktiv 89/104, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og er dermed ikke til hinder for, at indehaverens eneret konsumeres i tilfælde af videresalg inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i strid med forbuddet.

(¹) EUT C 55 af 8.3.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 2. december 2004

i sag C-42/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (¹)

(Traktatbrud — fiskeri — bevarelse og forvaltning af ressourcerne — foranstaltninger til kontrol af fiskeri)

(2005/C 19/05)

(Processprog: spansk)

I sag C-42/03, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 4. februar 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. van Rijn og S. Pardo Quintillán) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: N. Diaz Abad), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M.A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), S. von Bahr, J. Malenovský og U. Lohmus; generaladvokat C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 2. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: